

Kun toinen poliiseista kurkkasi liedellä olleeseen ison kattilaan, he löysivät sieltä Johnin pään.
Poliisien mukaan näkymäkeittiössä ja muualla talossa oli kuin suoraan hirveimmästä kauhlevasta.
Nainen jatkoi kuuntelua useana päivänä ja huomasi, että lähes päivittäin hän kuuli naapurin asunnosta naisen nyhkytystä ja huutoja.
Välillä kuulosti sieltä, kun naisääni olisi huutanut äiti, apua tai päästä minut ulos.
Jos haluat kuulla kaikki tämän podin uudet jaksot, tilapodmi Premium.
Moikka ja tervetuloa uuden jäljellärikoispodcastin jakson pariin.
Tällä kertaa jakson aiheena on melko tuoret tapaus ja sellainen juttu, mistä mä en itse ollut nähnyt ihan hirveästi mitään uutisjuttuja tai keskustelua,
mikä on ehkä vähän erikoista, koska kuten yksitän tapauksen tutkintaan osallistunut poliisi on sanonut,
tämä on todella todella outo ja kummallinen tapaus ja tässä on muutama todella erikoinen ja kummallinen yksityiskohta.
Äitien päivänä 12. toukokuuta vuonna 2019 poliisit pienessä Milledgevillein kaupungissa Georgian osavaltiossa yhdysvalloissa saivat tehtävän, jonka alkutiedot olivat sekavat.
Häätäkeskukseen oli soittanut mies, joka kertoi, että hänellä ja kahdella hänen ystävällään oli ollut pienet juhlat,
ja nyt yksi juhlien vieraista oli ehkä hukkunut pihalla olleeseen porjaltaaseen.
Poliisit eivät olleet puhelun perusteella varmoja siitä, että oliko porjaltaassa oleva ihminen kuollut hukkumalla,
vai oliko hänet löydettykseen lumasta sieltä tai juttomana.
Häätänumeroon soittanut henkilö oli nimittäin ensin sanonut, että porjaltaassa ollut henkilö ei hengittänyt,
mutta myöhemmin puhelun aikana hän muutti kertomustaan ja sanoi, että porjaltaassa ollut henkilö ehkä sittenkin hengitti.
Kun poliisit saapuivat tehtävälle, kella oli vähän yli yksi yöllä, ja syrjäisellä asuin alueella oli erittäin hiljaista.
Poliisit kohtasivat tehtävää paikalla kaksi miestä, jotka esittelivät itseensä Clark Hindelyksi ja Marcus Lillardiksi.
Clark sanoi, että hän olisi oittanut häpänumeroon ja hän oli paikan asukas ja talon omistaja.
Marcus puolestaan kertoi, että porjaltaaseen ehkä hukkunut keskiikäinen nainen oli hänen naisystävän sää,
ja hän itse oli Clarkin pitkäaikainen ystävä.
Poliisit löysivät nopeasti henkilön, jota häta keskukseen tullut puhelu oli koskenut.
Porjaltaan vieressä, puisella terassilla, makasikeskiikäinen nainen alastomana ja tajuttamana.
Naista yritettiin elvyttää, mutta se todettiin nopeasti turhaksi, joten elvytys lovetettiin.
Poliisit ja paikalle myös tulleet ensihoitajat huomasivat, että naisilla oli takaraivossaan vertavuotava haava,
joka ei sopinut yhteen sen tarinan kanssa, että nainen olisi vain hukkunut porjaltaaseen illan vieton yhteydessä.
Koska jokin tapauksessa ja paikalla olleissa kahdessa miehessä epäilytti sekä poliiseja, että ensihoitajia,
poliisit päättivät eristää talon ja sen pihan ja alkaa tutkia kuolemaan rikoksenaan.
Ensihoitajat olivat huomauttaneet poliiseille heistä vaikuttavan siltä, että kuollut nainen oli ollut

tajuttamana huomattavasti kauemmin,
kuin mitä paikalla olleet miehet olivat väittäneet.
Heidän mukansa he olivat soittaneet hetänumeroon heti, kun he olivat huomanneet naisen
kellumassa porjaltaassa,
mutta ensihoitajat uskoivat, että nainen oli saattanut menettää tajuntansa jopa pari tuntia
aikaisemmin.
Poliisit päättivät erottaa Clarkin ja Marköksen ja kuulustella heitä erikseen, jotta miehet eivät
pystyisi vaikuttamaan toistensa kertomuksiin.
Marköks istutettiin poliisiautonkyytiin ja Clarkin käskettiin odotella talonsa takavenluona.
Porjaltaaseen hukunut nainen oli 43-vuotias Marianne Shockley.
Marianne oli elänyt ja asunut koko ikänsä Georgian osa valtioissa ja työskennellyt professorina osa
valtion yliopistossa.
Hän opetti entomologiaa, eli hyönteistiedettä.
Kollegoiden ja Mariannin perheen mukaan työ oli Mariannin elämän suurin intohimo ja
kiinnostuksen kohde.
Hän oli kiinnostunut hyönteisistä jo nuorena ja hän oli high schoolin jälkeen opiskelut alaa samassa
yliopistossa, missä hän nyt myöhemmin työskenteli professorina.
Marianne oli tunnettu muiden hyönteistieteilöiden keskuudessa ja sen lisäksi, että Mariannin
kuoleman jälkeen monet surivat kollegan ja ystävän pois menoa.
Useat olivat harmissaan myös siitä, että Mariannin työ- ja entomologiset tutkimukset jäivät
keskeinen.
Marianne oli ollut vakasti sitä mieltä, että hyönteiset olivat ratkaisun nälänhetään ja hän oli ollut
isossa roolissa useissa sellaisissa hankkeissa,
joissa hyönteisistä yritettiin tehdä ravintoa ja erilaisia elintarvikkeita.
Valitettavasti mä en löytänyt Mariannista tai hänen elämästään ihan hirveästi tietoa, mutta se
mainittiin monessa lähteessä, että hän oli myös opiskelijoiden keskuudessa hyvin pidetty ja suosittu.
Jotkut hänen oppilansa olivat antaneet hänelle lempinimen dog shock, mikä oli naurattanut
Mariannian.
Opiskelijoiden mukaan Marian oli heille aina mukava ja kannustava, minkä lisäksi hän oli
tarjoamassa aina apua, jos jollain oli vaikeuksia opinnoissa tai jossain henkilökohtaisen elämän
asioissa.
Marian oli elämänsä aikana ollut kolme kertaa naimisissa ja hänellä oli kaksi lasta, jotka olivat jo
aikuisia.
Marian oli tavannut mies ystävänsä Marcus Lillardin ensimmäisen kerran 90-luvulla, kun he olivat
opiskelleet samassa yliopistossa ja työskenneleet opintojen ohessa samassa ravintolassa.
Marcus oli pari vuotta Marian ja nuorempi ja hän on myöhemmin kertonut, että vielä tuolloin heidän
välillään ei ollut mitään romanttista suhdetta, vaan he olivat pelkkia opiskelu ja työkaverita.
Marianin ja Marcusen tieteerkänivat, kun Marcus keskeytti opintonsa yliopistossa ja lopetti myös
työnsä ravintolassa.
Syynä tähän oli huumeongelmaa, joka Marcuselle oli hiljalleen kehittynyt.
Marcus kamppailipäihdeongelman kanssa enemmän ja vähemmän koko elämänsä ajan.
Pari vuotta ennen näitä jaksossa käsiteltäviä tapahtumia, Marcus oli saanut potkut työpaikaltaan
autoliikkeestä.
Kun poliisit olivat saaneet selville, että hän oli autojen lisäksi välittänyt liikkeestä käsin myös

huumeita.

Marianin kuoleman aikaan Marcus oli ehdonalaisessa vankeudessa huumaosainen rikosten takia ja aika pitkässä sellaisessa ehdonalaisen pituus oli 20 vuotta.

Marcusella on aikuinen poika Carson, joka on kuvaillut isänsä vaarallisen karismaattiseksi mieheksi. Hänen mukansa Marcus osasi hurmata kenettahansa puolelleen ja osasi käyttää tätä taitoa todella hyvin hyväkseen.

Jotkut Marcusen entiset naisystävät ja kaverit ovat myös saaneet, että Marcus oli ehdottomasti hurmuri ja naisten mies.

Marcus itse kommentoi mainettaan erässä dokumenttisarjan jaksossa sanomalla, jostain syystä Jumala lähetti luokseni naisia, jotka olivat kaikki liian hyviä minulle ja minä todellakin käytin tätä tilaisuutta hyväkseni.

Vuonna 2017 Marian ja Marcus lähentyivät uudestaan, kun Marcus yllättäen pyysi Mariania kanssaan lounaalle ja ajelemaan hänen mottoripyörällään.

Jotkut Marianin läheiset olivat vähän ihmeissään suhteesta, koska he kokivat, että Marianin ja Marcusen elämäntyylit olivat kovin erilaisia.

Marian ja Marcus kuvaillivat molemmat suhdettaan vakavaksi, mutta sanoivat myös, että heillä on ollut aikeita esimerkiksi koskaan mennä naimisiin tai edes muuttaa yhteen.

Marcus oli ollut todella kiinnostunut Marianin työstä ja keskusteli mielellään tämän tutkimuksista hyönteisiin liittyen.

Marian oli jopa ottanut Marcusen mukansa matkoille Kiinaan ja Ecuadoriin, kun hän oli reissannut näihin maihin opiskelijoiden kanssa.

69-vuotias Clark Heindell oli Marcusen lisäksi toinen henkilö, joka oli paikalla Marianin kuollessa. Hän oli tuntenut Marcusen vuosia ja kaksi kovieta usein aikaa yhdessä, yleensä niin, että illan viettoon kuullui joko alkoholia tai jotain muita päihteitä.

Clark oli koulutukseltaan psykologin ja oli tehnyt pitkän uran vankilla psykologinaa, minkä lisäksi hän oli pyörittänyt omaa yksityistä vastaanottoa.

Vaikka hän oli jättänyt psykologin työt, hän omisti joukastudioon ja sai sitä kautta vähän lisätuloja eläkkeensä rinnalle.

Clark ei tuntenut Marianin, mutta tiesi totta kai, että tämä ja Marcus seurustelivat, ja hän oli kuullut Marianista markukselta.

11. toukokuuton vuonna 2019 Marian ja Marcus olivat julistaneet kahdestaan sitä, että Marianilla oli alkamassa kesälomaan.

He olivat käyneet muutamassa paikallisessa baarissa, ja valvontakameroiden nauhoitteiden perusteella heille näytti olevan hauskaa keskenään.

He kippistelivät juomien kanssa, jutteleivät muille asiakkaille ja vitsailivat baarimikon kanssa.

Vaarikierroksen jälkeen he kävivät nopeasti Markuksen isänloukseen ja jatkoivat sitten matkaansa Clarkin luokseen.

Clarkin luoksen menemisestä ei oltu sovittu etukäteen, vaan Markuksen mukaan Marian alkoi illan vieton aikana haaveilla siitä, että olisi kiva päästä rentoutumaan porrastaaseen tai uimaan uimaaltaaseen illan päätteeksi.

Markus muisti, että hänen ystävällään Clarkilla oli sekä porralas, että uimaan alas pihallaan, ja hän ehdotti Marianille, että he jatkaisivat illan vietoasiella.

Kun he saapuivat Clarkin luokseen, kolmikko joi alkoholia ja käytti myös joitain huumeita.

Markuksen mukaan he polttelivat pilveä ja ottivat kaikki myös eksta asiaa.

Markus on vielä myöhemmin tarkentanut, että hän olisi mieluummin halunnut käyttää LSD:tä, mutta koska sitä ei ollut saatavilla, hän tyytyi ekstaasiin.

Mua jäi itseä kiinnostamaan ja mietityt tämän se, että miten kokenut huumeiden käyttäjä Marian oli. Aina kaan kukaan hänen ystävän tai perheenjäsenensä ei ole maininnut, että hän olisi käyttänyt mitään huumausaineita säännöllisesti.

Voisi kuvitella, että kokemattomalle käyttäjälle isomäärä alkoholia, pilveä ja ekstaasia on aika raju-yhdistelmä.

Markuksen mukaan ilta sujui leppoisasti, heistuivat porjaltaassa, jutteivat, kuntelivat musiikkia ja myös soittivat itse Clarkin omistamilla soittimilla.

Markuksen mukaan hänen muistikuvansa illan kulusta ovat kuitenkin hämärät lähinnä päihteiden käytöntokiaan.

Markuksen mukaan hän ja Marian olivat olleet kahdestaan porjaltaassa, kun hän oli yhtäkkiä päättänyt nousta ylös hakemaan lisää polttopuita metsestä.

Markuksen kertoman mukaan Marian hieman hermostui tästä ja huusi Markukselle, että tämän pitäisi tulla takaisin porjaltaaseen.

Markus ei kuitenkaan kuunnellut, vaan lähti metsikköön hakemaan polttopuita, eikä silloin nähnyt, mitä Clarkin talon pihassa tapahtui.

Markuksen mukaan Marian vaikutti olevan jopa hieman peloissaan.

Kun tämä pyysi Markusta palaamaan takaisin porjaltaaseen, Markus ei kuitenkaan osannut sanoa syytä sille, miksi Marian olisi ollut peloissaan.

Clarkin mukaan hän oli sillä välin pihalla olleessa uimaltaassa, eikä juurikatsellut porjaltaan suuntaan, eikänä en ollen nähnyt, että Marian olisi uponnut pinnan alle.

Kun Markus noin 15 minuutin kuluttua palasi takaisin metsästä, hän huomasi omien sanojensa mukaan heti, että Marian kellui porjaltaassa vatsallaan nenä ja suu vedempinnan alla.

Markus nosti Marianin pois porjaltaasta ja laski tämän puiselle terassille.

Markuksen mukaan hän kolautti Marianin päin, joko porjaltaan reunaan tai terassiin, mikä aiheutti vertavuotavan haavan Marianin päähän.

Markuksen mukaan hän ja Clark pohtivat hetken aikaa, pitäisikö heidän soittaa hätänumeroon, mutta he päättivät yrittää selvittää tilanteen ensin itse.

He elvyttivät Marianin ja vuorotellen noin 45 minuutin ajan, mutta kun tämä ei tuntunut auttavan, Clark soitti hätänumeroon ja kertoi, mitä oli tapahtunut.

Markus ja Clark kertoivat tämän tarinan poliiseille ennen kuin poliisit olivat erottaneet heidät.

Kyseessä ei vielä ollut varsinainen kuulustelu, vaan poliisit vain yrittivät saada alustavasti selville, mitä illan ja yön aikana oikein oli tapahtunut.

Poliisien mukaan kumpikin mies oli yhteistyöhaluinen ja he vastailivat poliisien kysymyksiin vapaaehtoisesti.

Markus myös antoi sekä hänen, että Marianin kännykän poliiselle tutkittavaksi.

Ongelmat alkoivat vasta sitten, kun poliisit päättivät erottaa Clarkin ja Markuksen.

Poliisit käskevät Clarkia odottamaan talonsa takavalla vähän aikaa, sillä välin, kun he veivät Markuksen istuvan poliisiautoon.

Clark kuitenkin parveili koko ajan porjaltaan ja uimaltaan lähettyvillä, vaikka poliisit olivat sanoneet hänelle,

että altaat ja terassi olivat mahdollisia rikospaikkoja, eikä siellä saanut oleskella.

Poliisit joutuivat komentamaan Clarkin pois terassilta talonsa takavenluokse kolmeen kertaan, koska

tämä ei suostunut pysymään pois altaiden luota.

Clark myös sanoi useampaan kertaan, että hän halusi asian ajan paikalle, mikä oli poliisien mielestä vähän outoa, kun koko tapauksen tutkinta oli vasta niin alkutekijöissä.

Lopulta yksi poliiseista määrättiin vahtimaan Clarkia, joka edelleen yritti vaillella ympäri takapihaa ja siellä olleita altaita.

Kesken Clarkin vahtimisen poliisin kannokkää soi ja hän siirtyi hieman syrjään puhumaan puhelimensa, eikä enää katsellut, mitä Clark teki, kun kukaan ei huomannut Clark livahti sisälle talonsa.

Vajaan viiden minuutin kuluttua pihalla parveille, että poliisit kuulivat talon sisältä kovan pamaukseen.

Kun he menivät sisälle talon katsomaan, mikä pamaukseen oli aiheuttanut, he löysivät Clarkin kuolleena makuuhoneen lattialla.

Hän oli ampunut itsensä kuoliaksi haulikolla, kenenkään huomaamatta.

Poliisit olivat tässä vaiheessa olleet paikalla tutkimassa Mary Annin kuolemaa vasta alle tunnin verran.

Se, että Clark onnistui livahtamaan talonsa ja ampumaan itsensä, oli valtava takaisku tutkinnalle, joka ei ollut vielä ehtinyt edes käynnistyä kunnolla.

Clarkia olisi ehdottomasti pitänyt päästä kuulustelemaan vielä lisää ja erillään markuksesta.

Erikoista kyllä siinä lyhyessä ajassa, kun Clark oli onnistunut olemaan kodissaan sisällä, ilman, että kukaan poliiseista huomasi mitään, hän oli ehtynyt kirjoittamaan lyhyehkön itse murhaviestin.

Poliisit löysivät viestiin talosta lähes hetimiten jälkeen, kun olivat löytäneet Clarkiin.

Viestissään Clark sanoi olevansa pahoillaan siitä, mitä Mary Annille oli tapahtunut. Hän syytti tapahtuneesta itseään, koska Mary Ann oli kuollut hänen vahtipuorollaan.

Ilmeisesti hän tarkoitti tällä sitä, kun Marcus oli ollut metsässä hakemassa polttopuita ja Clark itse oli ollut Mary Annin kanssa kahdestaan.

Clark kirjoitti kirjeeseen olevansa pahoillaan Mary Annin ystävien ja perheen puolestaan.

Lisäksi hän oli kirjoittanut viestiin lyhyesti siitä, mitä hän toivoi hänen omaisuudelleen tapahtuvaan hänen kuolemansa jälkeen.

Clark ei kirjeessä tunnustanut surmanneensa Mary Annia, eikä myöskään väittänyt, että olisi nähnyt Markuksen tehneen Mary Annille mitään.

Kirje ei sinänsä tarjonut mitään sellaista, mikä olisi tutkinnan kannalta ollut tärkeää, mikä oli poliisille valtava pettymys.

Poliisit päättivät kuljettaa Markuksen pois paikalta tarkempia kuulusteluja varten ja tutkijarikospaikkaa vielä hieman lisää.

He tekivät yhden erikoisen löydön. Mary Annin silmalasit ja pari hänen koruaan löytyivät ruohikosta läheltä pientä verilamikkaa.

Marcus tai Clark eivät missään vaiheessa olleet maininneet, että Mary Ann olisi siirretty nurmikolle sen jälkeen, kun tämä oli saanut vertavuotavan haavan päähänsä.

Toki poliisit eivät voineet olla täysin varmoja siitä, että veri oli juuri Mary Annin, mutta koska Clarkilla tai Markuksella ei ollut mitään vammoja poliisiin saapuessa paikalle, heillä olisi syy olettaa veren olevan peräisin Mary Annistaa.

Tutkittua tonttia paremmin poliisit alkoivat myös kyseenalaistaa Markuksen kertomusta siitä, että hän oli mennyt tontin rajalla olleeseen metsikköön etsimään polttopuita.

Ensinnäkin Clarkilla oli talonsa reunustalla isopinno polttopuita, joten niitä ei olisi tarvinnut lähteä

hakemaan metsästä saakka keskellä yötä.

Toiseksi yöllä oli satanut runsaasti, joten poliisien mielestä oli outoa, että Marcus olisi lähtenyt hakemaan märkiä puitometsästä, koska niitä tuskin olisi saatu syttymään niiden kosteuden takia. Markuksen kertomus ei muutenkaan ollut poliisien mielestä kuulostanut missään vaiheessa uskottavaltaan, joten he halusivat ehdottomasti päästä kuulemaan häntä vielä lisää kunnollisissa kuulusteluissa.

Koska sekä Mary Ann, että nyt myös Clark olivat kuolleet, Marcus oli ainoa joka pystyi kertomaan, mitä yön aikana oli tapahtunut.

Mary Annin ruumis vietiin kuolin syyn tutkijalle tarkempia tutkimuksia varten. Vaikka aikuisen, uimataitoisen ihmisen hukkuminen porjaltaaseen oli poliisien mielestä epätodennäköistä, he olivat nähneet vastaavia tapauksia aikaisemminkin, varsinkin jos mukana oli ollut alkoholia tai muita päihteitä.

Mary Annin päässä ollut vammaa oli myös melko iso ja se oli vuotennut runsaasti, joten poliisien mielestä oli mahdollista, että myös tämä olisi voinut aiheuttaa Mary Annin kuolemana.

Yllätys oli suuri, kun kuolin syyn tutkija kertoi poliisille tutkimustensatulokset.

Mary Ann ei ollut kuolleet, joten haluaisi kertomaan.

Yllätys oli suuri, kun kuolin syyn tutkija kertoi poliisille tutkimustensatulokset.

Mary Ann ei ollut kuollut hukkumalla, eikä myöskään päävamman takia.

Kuolin syyn tutkija oli löytänyt Mary Annin kaulalta jälkiä, jotka selvästi viittasivat siihen, että hän tauli kuristettu.

Mary Annin virallinen kuolin syy oli nyt tukähtuminen.

Poliisit pitivät tiedon kuolin syystä visusti itsellään tutkinnan ensimmäisten päivien aikana, eivätkä hiskuneet asiasta kenelle kään.

Vaikka paikkakunnalla oli jo alkanut levitä huhu siitä, että Mary Ann oli kuollut hukkumalla porealtaaseen.

Poliisit halusivat olla varmoja siitä, että Marcus ei saisi selville heidän tietävän Mary Annin oikean kuolin syynyt.

Marcus odotti edelleen putkassa sitä, että hän ta kuullusteltaisiin paremmin.

Vähän sen jälkeen, kun poliisit olivat saaneet selville Mary Annin oikean kuolin syyn, he saivat puhelun naiselta, joka kertoi olevansa Markkuksen entinen noissystävää.

Nainen kertoi kuulensa huhuja, joiden mukaan Mary Ann oli hukkunut porealtaaseen ja että Marcus oli ollut paikalla, kun tämä oli tapahtunut.

Nainen sanoi myös, että hänellä oli sellaista kerrottavaa Markkuksen menneisyydestä, joka saattaisi kiinnostaa poliiseja.

Poliisit kutsuivat naisen asemalle kuultavaksi ja nainen kertoi heille, että hän oli useita vuosia sitten seurustelut Markkuksen kanssa jonkin aikaa.

Naisen mukaan Markkuksella oli jonkinlainen fetissikuristamiseen ja tämä oli kuristanut häntä useita kertoja suhteen aikana.

Toisinaan kuristamisesta oli sovittu yhdessä ja Markkuksella oli siihen naisen lupaa, mutta joskus Markkus oli alkanut kuristamaan naista, vaikka hän ei ollut antanut siihen lupaa.

Naisen mukaan Markkus oli joskus viennyt kuristamiseen liian pitkälle niin, että hän oli pelännyt Markkuksen vielä tappavan hänet.

Naisen mukaan Markkus oli kertonut tehneensä samaamonien muiden naisten kanssa.

Entisen naisystävän kertomus oli mielenkiintoinen, varsinkin kun hän ei voinut tietää sitä, että Mary

Ann todella oli kuollut kehtumalla ja hänen ruumissaan oli jälkiä kuristamisesta.

Poliisit päättivät kysyä asiasta Markkukselta, joka oli säilössä poliisiasemalla.

Ennen kuin kuulustelut varsinaisesti aloitettiin, poliisit joutuivat kertomaan Markkukselle, että tämän ystävä Clark oli tehnyt itse murhanu.

Vaikka Markkus oli ainakin mun ymmärtääkseni ollut Clarkin tontilla poliiseuton sisällä, silloin kun Clark oli ampunut itseään, hän ei ilmeisesti ollut kuullut ampumista.

Kun Markkus sai kuulla, mitä Clark oli tehnyt, hän heittäytyi kuulusteluhuoneen lattialle ja toisteli, ettei voinut uskoa, mitä poliisit olivat kertoneet.

Mielenkiintoista Markuksen käytöksessä oli myös se, että lähes välittömästi jätettyä jälkeä Markkus alkoi ääneen epäillä, että ehkä Clark oli tehnyt jotain Mary Annille sinä aikana, kun hän oli ollut metsässä hakemassa polttopuita.

Eikä Markkus pelkästään epäilyt tätä, vaan hän sanoi olevansa melko varma siitä, että Clark oli tehnyt Mary Annille jotain.

Kun poliisit ottivat Markuksen kanssa puheeksi sen, että hänen entinen naisystävän sä oli ottanut heihin yhteyttä ja kertonut Markuksen mieltymyksestä kuristamiseen, Markkus sanoi naisen lijoittelevan.

Markuksen mukaan hän oli kyllä toisinaan tarttunut naista hellästi kaulasta, mutta kuristamisesta puhuminen oli totuuden vääristelyä.

Noinen oli myös kertonut, että kerran Markkus oli kuristanut hänettä juttamaksi, jättänyt hänet laittialle makaamaan ja painut paikaltaan.

Tästä kysyttäessä Markkus puolustautui sanomalla, että mitään tällaista ei ollut koskaan tapahtunut.

Poliisit yrittivät kysellä Markkukselta vielä lisää siitä, mitä Mary Annin kuolin yönä oli tapahtunut.

Markkus yritti lähinnä syyttää Clarkia, joka hänen mukansa oli ollut kahdestaan Mary Annin kanssa silloin, kun hän itse oli ollut metsässään.

Kun poliisit huomaattivat, että Markuksen tarina siitä, että hän oli ollut etsimässä polttopuita, ei kuulostanut kovin uskottavalta,

Markkus kertoi poliiseille todellisen syyn sille, miksi hän oli ollut metsikössä.

Ei vätkä poliisit varmastikkaan osanneet odottaa tällaista tarinaa.

Markkus sanoi, että sekä hän että Clark olivat olleet hyvin kiinnostuneita samaaneista.

Markkus oli pari päivää aikaisemmin katsonut dokumenttielokuvan nimeltä viimeinen samaani ja oli nyt illanvieron aikana kertonut siitä Clarkille.

Kesken illanvieron Markuksen idean, että hän toteuttaisi erään dokumenttielokuvassa näkemänsä kohtaukseen.

Dokkarissa pääosassa oleva mies menee metsään ja hautaa itsensä maahan siinä uskossa, että hän pääsee näin eroon elämänsä hallitsevista peloista.

Markuksen mukaan hän ei jaksanut kaivaa metsään kuoppaa, joten hän voin päätyi asettumaan alasti maahanmakuulle joksikin aikaa.

Poliisit eivät tienneet, mitä ajatellaan Markuksen muuttuneesta kertomuksesta, mutta hän kiinnittivät huomiota siihen, että Markuksen mukaan myös Clark oli ollut kiinnostunut samanismista.

Markkus kertoi poliisille, että kymmenien vuosien aikaisemmin Clark oli menettänyt 6-vuotiaan poikansa harvinaiselle syöväälle.

Lapsensa menettämisen jälkeen Clark oli matkustanut eri puolilla Etelä-Amerikkaa ja kiinnostunut siellä Shamaaneista.

Markuksen mukaan olivat jutelleet aiheesta usein keskenään ja hän mainitsi myös, että Marianin

kuolin yönä. Clark oli yrittänyt herättää Marianin takaisin eloon, jollain osaamallaan loitsuilla. Markuksen mukaan Clark oli myös laskenut Marianin viereen terastille lehtien kasveja, koska tämä uskoi, että ne voisivat auttaa parantamaan Marianin.

Clark tai Markus eivät olleet maininneet asiasta aikaisemmin, eivätkä poliisit tiesivät, mitä ajatellaan Markuksen erikoisesta kertomuksesta.

Päihteillä oli joka tapauksessa todennäköisesti ollut vaikutusta siihen, miten Clark ja Markus olivat Marianin kuolin yönä käyttäytyneet.

Markuksen mukaan

Mä mainitsin aikaisemmin, että Markus antoi poliiseille vapaaehtoisesti sekä hänen oman kännykkänsä, että Marianin kännykäänsä.

Markuksen kännykästä poliisit löysivät jotain kiinnostavaa, joka muutti heidän käsityksensä illan vieron aikojanasta.

Markuksen mukaan hän oli löytänyt Marianin kellumasta tai juttamana porjaltaasta joskus kahdentoista aikaan yöllä, ja 45 minuuttia kestäneen elvyttämisyrityksen jälkeen Clark olisi ottanut häväkeskukseen.

Markuksen kännykästä poliisit kuitenkin löysivät viestejä, jotka viittasivat siihen, että Marian oli mennyt tajuttomaksi paljon aikaisemmin.

Yhden toista aikaan illalla, Markus oli lähettänyt muutamalle hoito-alalla työskennelle tuttavalleen viestejä, joissa hän kysyi, miten pitäisi toimia, jos ihminen on ollut tajuttamana jonkin aikaa.

Ilmeisesti hän oli myös soittanut muutamalle tuttavalleen ja kysyi nyt näiltä tätä samaa.

Markuksen puhelimeen tulleiden viestien perusteella hänen tuttavansa olivat kehottaneet Markusta soittamaan välittömästi hätänumeroon.

Markuksen aikaisemmin kertomaan aikajana ei siis voinut pitää paikkaansa, koska sen mukaan Marian oli mennyt tajuttomaksi vasta 12 aikaan yöllä.

Toki on mahdollista, että Marian oli tässä välissä tullut takaisin tajuihin saa ja sitten taas jostain syystä mennyt uudelleen tajuttomaksi, mutta poliisit pitivät tätä epätoden näköisenä.

Ensihoitajatkin olivat jo rikospaikalle tullessaan esittäneet epäilyksensä siitä, että Marianille oli sattunut jotain useita tunteja ennen kuin hätänumeroon olisoitettu.

Poliisit jututtivat Markusta uudelleen ja kertoivat tälle nyt, että Marian ei ollut hukkunut, vanhainen kuolin synsä oli kuristamisesta johtunut tukehtuminen.

Markus sanoi, että hänellä ei ollut mitään käsitystä siitä, kuka Mariania oli kuristanut. Markus myös vannoni, että hänellä ei ollut mitään tekemistä naisen kuoleman kanssa.

Poliisit huomaattivat, että Markus oli jo jäänyt kiinni useista valheistaan, minkä takia heidän oli vaikea luottaa siihen, mitä tämä heille kertoi.

Markus piti silti kiinni tarinastaan ja versiostaan yön tapahtumista, ja sanoi kuulustelujen päätteeksi, että jos poliisit kerran olivat niin varmoja hänen syyllisyydestään, hän haluaisi itselleen asian ajan. Kuulustelujen päätteeksi Markukselle kerrottiin myös, että hänet otettiin kiinni epäiltynä Marianin murhastaan.

Myöhemmin lisättiin myös syyteet törkeästä pahoinpiteilystä, kuoleman tuottamuksesta ja harkitsemattomasta vaarallisesta käytöksestä, jolle ei Suomesta löydy mitään täysin vastaavaa nimikettä.

Samaan aikaan poliisit halusivat myös tutkia Clarkin mahdollista osuutta Marianin kuolemaan, vaikka Clark itse oli jo menehtynyt.

Jos todisteet viittaisivat siihen, että Clark olikin tekijää, Markus pitäisi vapauttaa ja syyteet kumota.

Markus ja Clark olivat kertoneet poliiseille yrittäneensä elvyttää Marianin ja aina siihen asti, kun poliisit tulivat paikalle.

Kaikilla paikalle tulleilla poliiseilla oli yllään vartalokamerat, ja kun he myöhemmin kävivät näitä vartalokameroiden nauhoitteita läpi, he huomasivat jotain Outoa Clarkin käytöksessä.

Nauhoittelta paljastui, että Clark ei suinkaan yrittänyt antaa ensiapua Marianille.

Hänen kätensä oli Marianin sukuelinten kohdilla, ja Markus oli se, joka edes jotenkin yritti antaa ensiapua Marianille.

Clark ei siirtänyt kättään, vaikka poliisit lähestyivät häntä, ja tämä Clarkin teko tallentui vartalokameroiden nauhoitteelle.

Kun poliisit tutkivat lisää Clarkin menneisyyttä, he huomasivat, että tämä ei ollut siirtynyt eläkkeelle psykologin työstään vapaaehtoisesti.

Vana 2017 hänen lupansa toimija psykologina oli otettu pois, koska hän oli jäänyt kiinni seksisuhteesta potilansa kanssa.

Vaikka tämä sinänsä ei ollut laitonta, jos potilas oli täysi ikäinen, niin ilmeisesti katsottiin, että moraalisesti tämä oli väärin ja tarpeeksi iso syy menettää toimilupaa.

Clarkin myös väitettiin tarjonneen tälle samalle potilaalle huumeita useita kertoja.

Aluksi poliisien teoria oli, että Clarkin Markuksen ja Mariannin välillä oli ollut jokin seksileikki, joka oli mennyt pieleen ja jonka seurauksena Marian oli menehtynyt.

Lopulta poliisit kuitenkin totesivat, että Clarkilla tuskin oli mitään tekemistä Marianin kuoleman kanssa.

Poliisien mukaan he eivät uskoneet, että Clark olisi surmannut itsensä esimerkiksi siksi, että olisi tuntenut syyllisyyttä Marianin tappamisesta.

Sen sijaan poliisit uskoivat Clarkin tuntenen häpeää siitä, että jotain tällaista oli tapahtunut hänen kotonaan ja ihmiset saasivat todennäköisesti kuulla siitä.

Clarkilla oli ollut rankkaelämä, kuten mainitsin, hänen lapsensa oli kuollut harvinaiseen syöpään ja hän oli menettänyt toimilupansa ja samalla myös mainensa alalla, jolla hän oli työskennellyt vuosikymmeniä.

Toki jälkimmäinen tapahtuma oli ihan hänen omaa syytään.

Poliisit ajattelivat, että ehkä Marianin kuolema oli viimeinen niitti Clarkille ja hän koki, ettei pystyisi käsittelemään sitä ja tapauksen mahdollisesti saamaan julkisuutta.

Tapauksentutkinnan yhteydessä heräsi kuitenkin myös epäilyksiä siitä, että tapauksentutkinnassa mukana ollut poliisipäällikkö oli tuntenut Clarkin hyvin vuosien ajan ja piti tätä hyvänä ystävänä.

Jo ennen kuin Clarkin osallisuutta Marianin kuolemaan oli kunnolla tutkittu, poliisipäällikkö oli lausunut julkisesti, ettei hän uskonut, että Clark voisi ikinä satuttaa ketään tällä tavalla tai aiheuttaa kenenkään kuolemaan.

Jotkut ovat epäileet, että tutkinta Clarkin osallisuuteen liittyen ei ehkä ollut täysin puolueetonta.

Häytäpuhelun jälkeen rikospaikalle menneet poliisit ovat myöhemmin kertoneet, että koko jutussa ja rikospaikassa oli jotain hyvin kummallista heti alusta alkaen.

Poliisit alkoivat välittömästi Clarkin pihaan saavuttuan epäillä, että talolla oli tapahtunut jotain sellaisesta, mitä Clark ja Marcus yrittivät piilotella.

Yksi poliiseista on myöhemmin kommentoinut medialle rikospaikasta seuraavaa. Tämä on omituisin tapaus, jonka parissa olen koskaan työskennellyt.

En tiedä, miten selittää asiaa sellaisille, jotka eivät työskentele tällä alalla, mutta kun saavuimme rikospaikalle, sen tunnelmassa oli jotain sellaista, mikä tuntui hyvin oudolta.

Tiesimme heti, että tämä tulee olemaan todella erikoinen ja epätavallinen juttu.

Poliisit ovat maininneet, että heistä oli esimerkiksi erikoista, että kaikki kolme paikalla olutta henkilöä olivat heidän saapuessaan alasti ja häkäskyttyivät Clarkin ja Markuksen pukemaan jotain päälleen välittömästi.

Myöhemmin tapahtumista on paliastunut outoja yksityiskohtia, kuten esimerkiksi se, että Marcus ja Clark olivat jutelleet samaaneista illan aikana ja Marcus oli yhtäkkiä mennyt metsään suorittamaan jotain outoarituaalia.

Poliisit saivat selville myös, että jossain vaiheessa iltaa Marcus ja Clark olivat yrittäneet saada Mariannein heräille, joottamalla tällöin jotain itse tehtyä sienistä valmistettua tietä.

Siitäkin huolimatta, että Marianne oli selvästi kuollut henkirikoksen uhrina ja että kokeneiden poliisien mukaan koko tapauksessa oli jotain hyvin outoa ja erikoistaa, poliisien oli hankala selvittää, mikä te on motiivi oikein oli.

Myös todisteita yhtään mistään oli hyvin vähän, ei deannaata sormen jälkiä tai silmin näkötä sille, mitä illan jo yhden aikana oli tapahtunut.

Marcus päätyi istumaan tutkintavankina lähes kolme vuotta sen jälkeen, kun hänet toukokuussa 2019 otettiin kiinni Mariannein murhasta epäiltynä.

Koronapandemia vaikutti siihen, että oikeudenkäyntiä ei saatu pidettyä toivotussa aikataulussa.

Marcus hankki itselleen asian ajan, jonka kanssa hän suunnitteli itselleen puolustustaktiikkaa.

Marcus kommentoi oikeudenkäyntin alkoan medialle huhtikuussa 2022, sanomalla, että hän ei aio ottaa syytä niskoilleen rikoksesta, jota hän ei ole tehnyt.

Oikeudenkäynti Marcus-tavastaan alkoi huhtikuun neljäs päivä vuonna 2022.

Syyttäjällä oli melko selkeä näkemys siitä, mitä heidän mielestään Mariannein kuolin iltana oli tapahtunut.

Samaan aikaan he olivat kuitenkin myös hyvin perillä siitä, että vankkoja todisteita oli todella vähän.

Syyttäen mukaan Marcus, Clark ja Marianne olivat viettäneet iltaa kolmestaan Clarkin luona alkoholijajuoden ja huumeita käyttäen.

Ruumiin avauksen yhteydessä Mariannein elimistöstä löydettiin suuria määrää ekstaasia ja jonkin verran alkoholiaa.

Jossain vaiheessa Marcus ja Marianne siirtyivät porjaltaaseen ja harrastivat siellä seksiä.

Marcus, joka tykkäsi kuristaa seksikumppaneitaan, veikuristusleikin liian pitkälle ja Marianne kuoli vahingossa.

Syyttäjä huomaatti heidän olevan tietoisia kuolinsyntutkijan tekemässä raportissa olevasta maininnasta,

jonka mukaan Mariannein ruumiissa ei näkynyt merkeä siitä, että hän olisi ennen kuolemaansa ollut seksuaalisessa kanssakäymisessä kenenkään kanssa.

Syyttäjän näkemystä hän oli, että todisteet kanssakäymisestä olivat kadonneet, koska Marianne oli ollut vedessä porjaltaassa jopa pari tuntia aktin jälkeen.

Saadakseen uskottavuutta teorialleen seksin aikana tapahtuneesta kuristamisesta.

Poliisit olivat jututtaneet useita Markkukseen entisiä kumppaneita, joista kahdeksan kertoi, että Marcus oli joskus kuristanut heitä

tai ainakin yrittänyt saada heidät suostuteltua kuristamiseen.

Entiset kumppanit kertoivat johdonmukaisesti, että Marcus oli selvästi hyvin innoissaan kuristamisesta,

eikä ollut aina kunnioittanut sitä, kun hän olivat kieltäytyneet kuristamisesta.

Yksikin nainen sanoi, että Marcus oli yrittänyt kuristaa häntä useita kertoja, vaikka hän oli kieltänyt tätä tekemästä niin.

Kaksinaisista kertoi, että Marcus oli kuristanut heitä niin kauan, että hän olivat menettäneet tai juntansa.

Yksi henkilö, joka todisti oikeudenkäynnissä Markusta vastaan, oli Mariannein sisko Eila.

Eila on koko ajan ollut sitä mieltä, että Marcus suurmasi hänen siskonsa joko vahingossa tai tahallaan.

Hänen mukansa Marianne ei ollut niin varomaton, että olisi mennyt porjaltaaseen humalassa tai huumeiden vaikutuksen alaisena.

Oikeudessa Eila kertoi kirjeistä, jonka Marianne oli kirjoittanut hänelle pari vuotta ennen kuolemaansa,

vähän sen jälkeen, kun tämä oli alkanut seurustella Markuksen kanssa.

Kirjeissä Marianne sanoi, että hän oli alkanut häiritä se, miten väkivaltainen Marcus oli, kun tämä oli ottanut koko aina.

Kirjeissä ei erikseen puhuttu siitä, oliko Marcus ollut väkivaltainen Marianne, vai jota kuta toista kohtaan.

Syyteen harmiksi kirjattä ei enää ollut olemassa, koska Mariannin isä olipolttanut sen.

Puolustus totta kai tarttui tähän yksityiskohtaan ja sanoi, että kirjattä ja sen sisältöä ei siksi voitu pitää kuin vain pelkkänä kuulopuheenaa.

Mielenkiintoista Eilen kertomuksessa oli se, että myös Mariannin kuolin iltana Marcus oli nauttinut koko aina,

joka Mariannin kirjeen mukaan aiheutti mihessä väkivaltaisuutta.

Puolustuksella oli ei niin yllättäenä täysin toisenlainen näkemys siitä, mitä Mariannin kuolin yönä oli tapahtunut,

ja itse asiassa heillä oli kaksi eri versioita siitä, mitä yönä oli mahdollisesti voinut tapahtua.

Ensimmäiseksi puolustus kyseen alaisti kuolin syyntutkijan tekemän tutkimukseen ja hänen kirjoittamansa raportin yksityiskohdat.

Raportissaan kuolin syyntutkija oli tullut siihen tulokseen, että Marian oli kuollut kuristamisen takia.

Puolustus huomautti, että raportin mukaan Marianin kieliluu oli vahingoittumaton.

Yleensä kieliluu vahingoittuu lähes aina, jos ihminen kuolee kuristamisen takiaan.

Puolustus kysyi todistamassa olleelta kuolin syyntutkijalta.

Kuolin syyntutkijalta, oliko mahdollista, että joku kuristetaan kuoliaksi ilman, että kieliluu murtuu tai siihen tulee muita vammoja?

Kuolin syyntutkijan mukaan tämä oli joissain tapauksissa mahdollista.

Esimerkiksi silloin, jos kuristajalla on heikot voimat vaikkapa korkean ientakia.

Puolustus tarttui totta kai tähän ja huomautti, että ainoa ikääntyneempi henkilö, joka oli paikalla Marianin kuolin iltana, oli Clark, joka oli täyttämässä 70 vuotta.

Jos Clark oli kuristanut Marianin, oli mahdollista, että kieliluu ei ollut vahingoittunut, koska Clarkilla ei olisi ollut käytössä niin paljon voimaa Mariania kuristaessaan.

Puolustuksen mukaan oli mahdollista, että kun Markus oli metsässä, Clark oli lähennelyt Mariania ja tämän torjuttua hänen, että Clark oli suuttunut niin paljon, että oli surmanut Marianin kuristamalla.

Puolustuksen mielestä Clarkin itse murha myös viittasi syyllisyyteen ja siihen, että hän katui sitä, mitä illan aikana oli tapahtunut ja halusi paita vastuuta.

Syyttäjä huomautti, että mikään todiste ei viitannut Clarkin syyllisyyteen ja että oli raukkamaista

yrittää syyttää Clarkia, kun tämä ei ollut enää elossa, eikä pystynyt puolustamaan itseään. Poliisit olivat kuulustelleet Clarkin entisiä naisystäviä, jotka kaikki sanoivat, että ei Clark ollut koskaan puhunut kuristamisesta tai siitä, että olisi ollut jotenkin kiinnostunut kokeilemaan sitä. Entisten naisystävien mukaan Clark ei myöskään ollut koskaan ollut väkivaltainen heitä kohtaan. Puolustus nosti oikeudenkäynnissä esille myös toisen teorian siitä, mitä Marianille oli ehkä voinut tapahtua.

He huomauttivat kuolinsyntutkijan raportissa mainittavan, että Marianin sydän oli laajentunut. Kun tämä vaiva yhdistettiin ekstaasiin runsaaseen alkoholin käyttöön ja siihen, että Marian oli ollut kuumassa porjaltaassa, puolustuksen mielestä oli mahdollista, että Marian oli kuollut sydänvaivoihin. He eivät kuitenkaan pystyneet selittämään sitä, mistä kuristusjäljet olivat tulleet.

Vaikka Marianin kielilu olikin ehjä, hänessä oli monia muita merkkejä, jotka selkeästi kertoivat kuristamisesta.

Marianin ruumiin avauksen tehnyt lääkäri sanoi oikeudenkäynnissä, että hänen mielestään kuolinsyystä ei ollut epäilystäkään, eikä Marianin sydänvika liittynyt tämän kuolemaan mitenkään. Erikoista kyllä, puolustus ei kutsunut oikeudenkäyntiin yhtäkään todistajaa, ei kädessä markkus itse todistanut oikeudenkäynnissä.

Puolustus uskoi, että fyysisten todisteiden ja silminnäkijöiden puuttuminen vetoisi valmiihistään, joka toteaisi markkuksen syyttömäksi.

Lisäksi he nostivat usean kertaan esille sen, että Clarkin mahdollista osuutta kuolemaan ei koskaan ehditty kunnolla tutkia, ja heidän mielestään oli täysin mahdollista.

Clark olisikin surmannut Marianin, vaikka poliisit olivat omissa tutkimuksissaan sulkeneet tämän vaihtoehdon pois.

Oikeudenkäynti kesti vain neljä päivää, ja valmiihisto vetäytyi pohtimaan ratkaisua perjantaina huhtikuun kahdeksantena päivänä.

Neuvottelut päättyivät ennätys nopeasti, koska vain 38 minuuttia myöhemmin valmiihisto ilmoitti, että olivat pääseet yhteisömmärrykseen siitä, oliko markkus syytön vai syyllinen.

Valmiihisto toteisi lopulta markkuksen syyttömäksi jokaisen syyte kohtaan, aina murhasyytteistä, pahoin pitälyyn ja kuoleman tuottamukseen.

Tulos oli Ilon aihe markkukselle ja hänen puolustustiimilleen, mutta Marianin perhe oli äärimmäisen pettynyt valmiihistön päätökseen.

Ehkä vähän yllättävää kyllä markkuksen aikuinen poika oli seuranut oikeudenkäyntiä Marianin läheisten kanssa, ja myös hän oli hyvin pettynyt siihen, että hänen isänsä ei todettu syylliseksi.

Oikeudenkäynnin Tuomari sanoi suoraan, että hän oli eri mieltä valmiihistön päätöksen kanssa, ja oli myös pettynyt siihen, että markkus todettiin syyttömäksi.

Tuomarin mukaan markkuksen käytöksen perusteella oli selvää, että ainoa ihminen, jonka puolesta hän oli huolissaan Marianin kuolin iltana, oli hän itse.

Mä oletan, että Tuomari viittasi tällä siihen, että markkus oli pelännyt hälyttää paikalle apua, koska hän oli ehdonalaisessa ja oli esimerkiksi huumeita käyttäessään rikkonut ehdonalaisen sääntöjä ja pelkesi, mitä tästä voisi hänelle seurata.

Moni oletti, että markkus olisi saanut tuomion edespahoimpitelystä tai pelastustoimien laiminlyönnistä, joista häntä myös syytettiin.

Markushan oli selvästi viivytellyt avun hankkimisen kanssa Marianin kuolin iltana, ja siitä oli todisteitakin.

Valmiihistön mukaan he olivat välittömästi neuvottelujen alussa samaa mieltä siitä, että he eivät

syyttäjän esittämien todisteiden perusteella voineet todeta markusta syylliseksiin.

Erään valmiihistön jäsenen mukaan syyttäjä onnistui kyllä vakuuttamaan heidät siitä, että markkus ei ehkä ollut kaikista mukavin ihminen ja hänellä oli ongelmainen menneisyys, mutta murhasta ei vain ollut tarpeeksi todisteita.

Tapauksessa oli paljon aukkoja ja esimerkiksi Clarkin osallisuutta ei valmiihistön mielestä pystytty sulkemaan pois kokonaan.

Tekijästä jäi siis vartenotettava epäily.

Valmiihistön mukaan olivat neuvotelleet jonkin verran siitä, että oliko Markus syyllistynyt joihinkin lievempiin syytä kohtiin, mutta olivat opulta tulleet siihen tulokseen, että niistäkään ei ollut tarpeeksi näyttöä.

Oikeudenkäynnin päätteeksi Tuomari totesi, että valmiihistön tekemästä päätöksestä huolimatta oli selvää, että Markus oli rikkonut ehdonalaisensa sääntöjä törkeästi, eikä häntä voitaisi päästää vapaaksi.

Markus on edelleen vankilassa ja hän odottaa päätöstä siitä, millaisen Tuomion hän saa ehdonalaisensa rikkomisesta.

On mahdollista, että hän istuu vankilassa ehdonalaisensa loppumiseen saakka eli vuoteen 2030 asti. Mä en löytänyt mitään tietoa siitä, että onko Marianin perheellä tai syyttäjällä mahdollista valittaa tästä Tuomiosta.

Voisin kuvitella, että on, mutta mä en siitä löytänyt mitään tietoa.

Tässä oli kaikki, mitä mulla oli tällä kertaa kerrottavana. Toivottavasti tykkäsit kuunnellaan.

Jos haluat laittaa jaksotoiveita tai vaikka palautetta mulle, niin niitä voi laittaa mun sähköpostiin, joka löytyy jakson kuvauksesta.

Kiitos, kun kuuntelit ensi kerralla ollaan jonkun toisen tapauksen jäljillä.

Kuuntelit Podmiin Premium-podcastia. Mä haluatko löytää lisää samankaltaisia podeja tai vaikka ihan uusia tuttavuuksia.

Lata Podmiin sovellus App Storesta tai Google Playstä ja saat kokeilla palvelua kaksi viikkoa ilmaiseksi.